

imellem Communen og de vedkommende Jordbesiddere, saa at man ikke saaledes uden Videre kan nedsette Afgiften. Jeg skjønner ikke rettere end, at den ærede Forespørger nævnte en Bet, der forekommer mig at være den, ad hvilken man mulig maatte kunne komme til en forstandigere Ordning af disse Forhold, nemlig ved en Afløsning af Afgiften, saaledes at den istedetfor at være udsat for den Opad- og Nedadgaan, der nu klæber ved den, blev til en fast årlig Afgift, der hvilede paa Jorden, idet det forekommer mig, at derved vilde baade Besidderne være sikrede imod de Fluctuationer i Prisene, som den nuværende Tilstand medfører, og tillige det Formaal, som man i sin Tid har havt med at lægge Jorderne til Communerne, være fuldkommen sikret, idet man da vilde have den årlige Afgift som Bidrag til Afholdelsen af de communale Afgifter. At man i den Henseende maa være meget varsom med, hvad man foretager sig, vil det ærede Medlem maaffee erkjende, naar jeg siger ham, at denne Afgift i enkelte Kjøbstæder endog har kunnet løbe op til en årlig Indtægt af 12,600 Rd. Skulde jeg altsaa nu sige, hvad der forekommer mig at kunne være Anledning til at gjøre, da vil jeg udtale, at hvor der handles om den Deel af Kjøbstædernes Jorder, som efter at være udlagt til Kjøbstadgrunde, derfra ere blevne solgte, da forekommer det ikke mig, at man kan gaae nogen anden Bet end at henvisse de Vedkommende til at søge at faae dette Forhold afløst ved en Overeenkomst med vedkommende Communalbestyrelse. Hvor der derimod ikke er disse Grunde — thi den ærede Ordfører vil jo ikke have overseet, at der er to forskjellige Forhold — men hvor Jorden endnu er Communens Eiendom, der kunde der vistnok være Anledning til at bestemme, at medens det stod Communen frit for at pålægge Jorderne ved Salg en vis Afgift, maatte denne dog kun være en saadan, at den ikke kunde forandres i Tidernes Løb, forudsat at man ikke vilde indrømme Communalbestyrelserne Frihed til overhovedet at sælge Jorderne uden nogen Afgift, idet jeg ikke skjønner rettere end, at Capitalen, som derved vilde faaes for Jorderne, vilde blive saa meget større, og at man

altsaa gennem Renterne af denne Capital vilde være istand til at sikkre Communerne et Bidrag til Afholdelsen af de årlige Udgifter. Naar den ærede Forespørger imidlertid rettede det Spørgsmaal til mig, om man kunde vente nogen Foranstaltning i den Henseende fra Indenrigsministerens Side, da vil jeg sige, at netop Hensynet til, at dette Forhold er ordnet paa næsten lige saamange forskjellige Maader, som der er Kjøbstæder i Landet, gjør det vanskeligt gennem almindelige Lovbestemmelser at raade Bod paa de Ulemper, som allerede ere fremkomne, saa at det, der skulde naaes ved en Lovforanstaltning, nærmest maatte være at forebygge, at der skulde komme flere Vanskeligheder frem, end der allerede er kommet. En saadan Lov maatte jo vel ophæve den Bevillingsmyndighed, som Indenrigsministeren hidtil har havt til at sanctionere forstandige og rimelige Bestemmelser, som af de vedkommende Communalbestyrelser maatte træffes til Forholdets Ordning, og som man maatte erkjende maaffee mere svarede til de locale Forhold end de Bestemmelser, som man ved almindelige for alle Kjøbstæder gjældende Lovbestemmelser vilde være istand til at træffe. Jeg ønsker imidlertid ikke nu at udtale nogen bestemt Mening om, hvorvidt jeg vil foretage Skridt i denne Henseende. Det er et Forhold, der er saa indviklet og har formet sig paa saa mange forskellige Maader, at jeg maa forbeholde mig Ret til at undersøge det noget dybere, end det hidtil har været mig muligt at gjøre. Alt, hvad jeg kan svare den ærede Forespørger, er altsaa dette, at jeg skal have min Opmærksomhed henvendt paa dette Spørgsmaal, og finder jeg da, at der kan gjøres Noget deels for at hæmme de uheldige Forhold, der ere komne frem af den nuværende Tilstand, deels for muligen at forhindre, at der i Fremtiden opstaar nye Vanskeligheder, maa jeg forbeholde mig i den Henseende at foretage de fornødne Skridt. — Den ærede Forespørger reiste et andet Spørgsmaal, nemlig om denne Afgift kunde lægges paa Jorder, der ikke oprindelig havde hørt til Kjøbstadgrunde. Dette tror jeg maa besvares med et ligefremt Nei; det forekommer mig at ligge ligefrem i Tanken hos de Anordninger,